

ISTEN MUNKATÁRSAI VAGYUNK

Alapige: Vál. igék

HÁLA ISTENNEK, HÉTFŐ VAN? | Egy-egy munkával töltött hét után, különösen, ha az a hét nagyon sűrűre sikeredett, bizonyosan mindannyian alig várjuk már a hétvégét. Ilyenkor gyakran mondogatjuk vagy gondoljuk boldogan: *Hála Istennek, végre már péntek van!* De valószínű, hogy vasárnap esténként nem szoktunk ugyanilyen örömmel felkiáltani: *Hála Istennek, holnap hétfő lesz! Kezdődik egy újabb munkahét!* Valakinek örültnek vagy szélsőségesen munkamániásnak kell lennie ahhoz, hogy valami hasonló kijelentéssel kezdjen el egy hetet.

Ebben a sorozatban a munka témáját jártuk körbe. Mert egy olyan világban, ahol sok minden mellett, a munkáról is végletesen gondolkoznak az emberek – vagy bálvány, amin megfordul az élet; vagy valami, amit utálni, becsmérelni, kerülni kell –, Krisztus tanítványaként ebben a kérdésben is Isten gondolataihoz kell igazodnunk!

ISTEN MÁSKÉNT GONDOLKODIK | *Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál.* Ézs. 55,8-9.

Istenben hívó emberként gyakran szembesülünk azzal, amit ezekben a bibliai versekben Ézsaiás ír. Azzal, hogy Isten sok, számunkra talán egyértelmű kérdésben, az Úr egészen másként gondolkodik, mint mi. Elvárnánk, de nem áll mellénk, nem bólogat, nem erősít meg bennünket, hanem szembesít, helyrei

ISTEN TERVE A MUNKÁVAL | A Biblia azzal szembesít bennünket, hogy Istennek, ha nem valami nagyon istentelen dolgot végzünk nap mint nap, mondjuk, pornó oldalakon áruljuk a testünket, vagy betöréses-rablásból, netán mások kizsákmányolásából tartjuk fenn magunkat – a hétköznapi munkánkkal is terve van! Isten kettős céllal teremtette meg az embert. Egyrészt, hogy teljes szívvel és lélekkel *imádja Őt*, másrészt azért, hogy munkájával, mint Isten munkatársa *uralma alá hajtsa* a teremtett világot, azaz felfedezze, megismerje és megértse, és így őrizze és gondozza Isten teremtését. *Isten szerint tehát a munka is az istentiszteletünk része, és ezért nem mindegy miként végezzük azt!*

A XVI. századi reformációban a hétköznapi munka hivatássá nemesedett, valamivé, ami nem csupán egy feladat, amit naponként végzek, hanem elhívás, amire Isten hívott el, és amivel Őt szolgálom és dicsőítem. A munka tehát nem csupán gazdasági és egzisztenciális kérdés, hanem valami, ami sokkal magasabb célt szolgál, egy sokkal „magasabb hivatással” járó tevékenység: az életem istentiszteletének szerves része, a hitem megvallásának, Krisztus iránti hűségem és elkötelezettségem kifejezésének egyik eszköze.

ISTEN MA IS „DOLGOZIK”? | Sorozatunkban idéztük már, de most idézzük újra az 1Móz. 2,2-t: *A hetedik napra elkészült Isten a maga alkotó munkájával, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után.* A munkára itt használt héber szót egyébként a hétköznapi emberi munkára használják. Sok más valláshoz képest rendkívüli, hogy a Biblia Istene, aki az ég és a föld Teremtője, nem szégyelli úgy kijelenteni magát, mint aki dolgozik: alkot, létrehoz; és az általa végzett munkára nem szégyelli ugyanazt a szót használni, mint amit az emberek kétkezi munkájukra használnak!

De mi a helyzet ma? Hiszen a már idézett bibliai versben van egy szó, a „megpihen”, ami azt sugallja, mintha Isten *ma már nem csinálna semmit*, csak boldog nyugdíjasként éli valahol a felhők fölött az életét. Ezt olvassuk Madách Imre híres művében: „Az Ember tragédiájában” is: „*Be van fejezve a nagy mű, igen. A gép forog, az alkotó pihen.*” Csakhogy a „megpihen” szó az eredeti szövegben nem azt jelenti, hogy „*lefekszik aludni*”, mint ahogyan a magyarban sem csupán ezt jelenti! A „megpihen” héber megfelelőjének jelentése: *abbahagy*, sőt: *ünnepel!* Nyugodtan érthetjük tehát így: Isten befejezte teremtő munkáját, majd megünnepelte azt a csodát, amit létrehozott. *A hetedik nap*, amit szintén Isten alkotott meg, annak is ez az értelme: *hat nap munkája után, a hetediket Istennek adjuk, megszenteljük, hogy ünnepeljünk. Csak mi a teremtésnél többet és nagyobbat ünnepelünk: Isten Krisztusban megjelent szeretetét!*

ISTEN MUNKÁJA A VILÁGBAN | Egyházunk egyik hitvallása is a Szentíráshoz hűségesen tanítja: „... *a mi Urunk Jézus Krisztus örökkévaló Atyja, aki a mennyet és földet minden benne lévővel semmiből teremtette ... örök tanácsa és gondviselése által mindezeket még most is fenntartja és igazgatja*”. HK. IX. Úrnap 26. KF. Vagyis ahogyan a hitvallásunk, a Szentírás is azt tanítja, hogy Isten ma is „dolgozik”. Örök tanácsa és gondviselése által bölcsen fenntartja és igazgatja az egész teremtett világot. **Isten három módon végzi ezt:**

(1) Az Úr folyamatosan gondoskodik a teremtett világról, ahogyan azt a 104. zsoltár megénekli: ***Megöntözöd a hegyeket a magasból, tárolóidból, hogy kezed alkotásai, teremtményeid, betöltsék a földet. Fűvet növesztesz a legelő állatoknak, gabonát a földművesnek, hogy kenyeret kapjanak a földből.*** ^{13-14.} Vagy a 145. zsoltár: ***Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.*** ^{15.} Isten gondoskodó szeretetéből élünk tehát mindannyian.

(2) Az Úr folyamatosan védi az akarata szerinti jót és értékeset, miközben fékezi, visszatartja, rombolja és akadályozza azt, ami gonosz a szemeiben. Tekintettel a szenvedés, a bántalmazás és a háborúskodás minden szörnyűségére, amit mai világunkban látunk, ezzel az állítással talán vitába szállnánk. De az igazság az, hogy ez a világ mérhetetlenül gonoszabb, aljasabb, mocskosabb rosszabb hely lenne, ha Isten kegyelme nem szabna határt a Sátán pusztításának! És az is tény, hogy az emberiség történetének legmélyebb sötétjében is fel-felragyogott a fény és átviláglott a kegyelem!

(3) Az Úr szüntelen végzi a maga helyreállító munkáját a világban. Azzal, hogy Jézus meghalt és feltámadott, az Istennel való megbékélés lehetőségét kínálva minden ember számára. Ő, aki ***sohasem vétkezett***, átokká lett értünk azért, hogy ***áldozata által elfogadhatóvá váljunk Isten számára.*** ^{2Kor 5,21.} S aki általa megbékél Istennel, az új teremtéssé lesz őbenne. Minden bűn miatt halott emberi élet, amelyik megújul, megszabadul, meggyógyul, Istennek erről a Krisztusban soha nem szűnő helyreállító munkájáról tesz bizonyosságot.

LEGYÜNK ISTEN MUNKATÁRSAI! | Hadd mondjam újra, hogy a munka, amit nap mint nap végzel, nem csupán gazdasági és egzisztenciális kérdés, hanem valami, ami sokkal magasabb célt szolgál!

Mert általa Isten munkatársává tehet téged ebben a világban, azon a helyen, ahol dolgozol, és azzal, amit végzel! A mi munkánk magasabbrendű célja ugyanis ugyanaz, mint amit az Úr szüntelen végez ebben a világban.

Téged és engem is arra hív, **viseljünk gondot** erre a beteg, elesett, elveszett világra, a magunk módján, a magunk Istentől kapott eszközeivel, a magunk tehetségével, kreativitásával. Imádkozunk a környezetünkben élőkért, a munkatársainkért, vigyük őket Isten elé, mert Krisztus elveszteként, maguk nem tudnak Isten elé járulni. Isten arra hív, hogy megértve mi az Ő akaratára szerinti jó és értékes, **megvédjük** azt. De nem emberi fegyverekkel, hanem imádságos szívvel, az Ő Lelkének és igéjének erejével, és mindenekelőtt krisztusi szeretettel, hogy így **fékezzük** a gonosz munkáját, és romboljuk erődítményeit a magunk környezetében. Azzal pedig, hogy nem szégyelljük Krisztusba vetett hitünket a rokonaink, a munkatársaink, a barátaink, a gyerekeink és unokáink előtt. hanem bátran vállaljuk, hogy Krisztushoz tartozunk, és irgalommal és szelíden hirdetjük a megbékélés igéit minden embernek, megágyazhatunk mások életében Isten **helyreállító** munkájának.

Gondoskodás, a jó támogatása, a rossz fékezése és az evangélium hirdetése. A pedagógus, amikor tanít, a mérnök, amikor épít, az orvos, amikor gyógyít, a tudós, amikor megfejt addig ismeretlen titkokat, de a takarító is, amikor odafigyel a higiénéjára, a szakember, amikor tisztelegéssel és odafigyeléssel elvégzi a maga feladatát. Egyszóval mindenki a maga kirendelt helyén, úgy dolgozik, hogy munkájában valósággá lehetnek Pál apostol szavai: **Isten munkatársai vagyunk.** ^{1Kor. 3,9.}

A MUNKA, MINT LEHETŐSÉG | Ennek sorozatnak az volt a célja, hogy arra tanítson bennünket, hogy lehet másként tekintenünk a munkánkra, amit nap mint nap végzünk. Mert Isten ott is többet tervez veled, ahol dolgozol, és azzal is, amit dolgozol!

Munkádnak ne csak a nehézségeit, kihívásait lásd! Ne gondold azt, hogy semmit sem számít az, amit csinálsz! Legyen a munkád is istentiszteleted fontos része. S talán, ha holnap reggel majd munkába indulsz, már hálát is tudsz adni azért, mert megint hétfő van.

S hogy így legyen, minden nap azzal a könyörgéssel indulj munkába: „*Uram, tégy engem békekövetéddé, mert sóvárogva vár rád a világ. Ó, add, hogy lámpás legyek szent kezedben, Aki utat mutat másoknak hozzád.*”